

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**  
**VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER**

**A R R E S T**

**nr. 228.203 van 18 augustus 2014**  
**in de zaak A. 213.183/XII-7719**

In zake: de NV VAN LOY EN CIE,  
ALGEMENE RESTAURATIEWERKEN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Guido Van den Eynde  
kantoor houdend te 2440 Geel  
Diestseweg 155  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Gitte Laenen  
kantoor houdend te 2800 Mechelen  
Antwerpsesteenweg 16-18  
bij wie woonplaats wordt gekozen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

1. De vordering, ingesteld op 24 juli 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Antwerpen van 9 mei 2014 houdende wering van de inschrijving van verzoekster en houdende goedkeuring van de gunning van de opdracht voor ‘Lange Winkelstraat 5, Antwerpen, Protestantse kerk. Restauratiewerken voorgevel, perceel 1’ op basis van bestek GAC/2011/587 aan PIT ANTWERPEN NV voor een bedrag van € 968.114,87 exclusief BTW, en niet aan verzoekster”.

## *II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 12 augustus 2014, om 10.00 uur.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bram Vangeel, die loco advocaat Guido Van den Eynde verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Gitte Laenen, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Inge Vos heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

## *III. Feiten*

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht van werken uit met als voorwerp “Lange Winkelstraat 5, Antwerpen, Protestantse kerk. Restauratiewerken voorgevel”. De opdracht omvat twee percelen. Het eerste perceel heeft betrekking op “Algemene Restauratiewerken”, het tweede op “restauratiewerken glasramen”.

Er wordt gekozen voor de procedure van de openbare aanbesteding voor perceel 1 en de algemene offerteaanvraag voor perceel 2.

Het voorliggende beroep heeft uitsluitend betrekking op perceel 1.

3.2. De opdracht wordt bekendgemaakt in het Bulletin der Aanbestedingen op 8 juni 2013.

In de aankondiging wordt vermeld dat de offertes alleen elektronisch kunnen worden ingediend (punt “VI.3) Nadere inlichtingen”). In een eerste verbeterbericht van 1 juli 2013 wordt aanvullende informatie verschaft over hoe een offerte elektronisch moet worden ingediend (punt “VI.4) overige nadere inlichtingen”).

3.3. Het bijzonder bestek bevat de volgende bepalingen aangaande de vorm en inhoud van de offerte, de wijze van indiening ervan en de bij de offerte te voegen documenten:

*“Vorm en inhoud van de offerte*

De inschrijver maakt zijn offerte op in het Nederlands en vult de samenvattende opmetingsstaat in op het bij het bestek behorende formulier. Indien hij deze op andere documenten maakt dan op het voorziene formulier moet de inschrijver op ieder van deze documenten verklaren dat het document conform het bij het bestek behorende model is.

[....]

Er wordt een CF of USB-stick bijgevoegd met een digitale versie van de volledige inschrijving samen met de documenten (offerteformulier, ingevulde meetstaat, ...) waarvan de opmaak identiek is aan deze van het bestuur.

*Indienen van de offerte*

De offerte dient via elektronische middelen te worden overgelegd.

De offerte moet elektronisch ingediend worden via de e-tendering internetsite <https://eten.publicprocurement.be> die de naleving waarborgt van artikel 81quater, § 1 van het KB van 8 januari 1996. Bij voorkeur dient de inschrijver zijn volledige offerte (met bijhorende documenten) in via één ZIP-bestand.

Meer informatie kan worden bekomen op de website <http://www.publicprocurement.be> of via de e-procurement helpdesk op het nummer + 32 (0)2 790 52 00.

[...]

*Bij de offerte te voegen bescheiden*

(zie hoofdstuk III - technische bepalingen)

De inschrijver is verplicht de in het bestek gevraagde bescheiden (eventueel aangevuld met modellen en monsters bij zijn offerte te voegen

[...]

AANDACHT: worden als ongeldig beschouwd, de offertes welke niet op de voorgeschreven wijzen worden neergelegd.”.

Voorts bevat het bestek volgende bepalingen inzake maatregelen in het raam van de wetgeving tijdelijke of mobiele bouwplaats (koninklijk besluit van 25 januari 2001 ‘betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen’):

“11.5 Maatregelen in het kader van de wetgeving tijdelijke of mobiele bouwplaats (K.B. van 25 januari 2001)

11.5.0 Algemeen

(...)

11.5.1. Te voorziene maatregelen

Dit artikel betreft de afzonderlijke prijsberekening, voorzien in artikel 30 2° van voornoemd K.B.

Het omvat alle prestaties, leveringen en werken, opgelegd door het K.B. van 25 januari 2001 betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen en in het bijzonder art. 30 van dit K.B., betreffende preventiemaatregelen en -middelen, inbegrepen de buitengewone individuele beschermingsmaatregelen en -middelen. Het omvat eveneens alle prestaties, leveringen en werken, in functie van maatregelen opgelegd door de veiligheidscoördinator binnen het kader van zijn opdracht.

De te voorziene maatregelen zijn deze opgenomen in het veiligheids- en gezondheidsplan van dit dossier.

*(veiligheids- en gezondheidsplan door de opdrachtgever nog bij het dossier te voegen)*

d) Meting: globale prijs.”

Bij het bestek is tevens een algemeen veiligheids- en gezondheidsplan gevoegd met als bijlage de “invulling veiligheids- en gezondheidsplan: model te voegen bij offerte”.

3.4. Uit het proces-verbaal van de opening van de inschrijvingen blijkt dat zeven offertes worden ingediend. De verzoekende partij blijkt, naast een elektronische versie, tevens een papieren offerte te hebben ingediend.

3.5. In de gunningbeslissing van 9 mei 2014 wordt onder meer de offerte van de verzoekende partij formeel onregelmatig verklaard.

Wat de offerte van de verzoekende partij betreft, wordt de onregelmatigverklaring gemotiveerd als volgt:

“De firma Van Loy & Cie diende twee offertes in, waarvan één offerte op papier werd overgelegd en één offerte elektronisch via e-Tendering. De indiening van deze twee offertes werd opgetekend in het proces-verbaal van opening, onder de punten 3.5 (offerte 5) en 4.1 (papieren offerte 1). Uit het proces-verbaal van opening kan worden opgemaakt dat beide offertes een bieding bevatten voor dezelfde percelen.

Overeenkomstig artikel 103 van het koninklijk besluit betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken van 8 januari 1996 (verder het KB96), mag ieder inschrijver, onafgezien van eventuele varianten, slechts één offerte indienen per opdracht. De schending van voornoemd artikel 103 door het formeel indienen van meer dan één offerte voor dezelfde opdracht, leidt tot de substantiële onregelmatigheid van al deze offertes.

De offertes zijn bovendien formeel onregelmatig op vlak van het veiligheids- en gezondheidsplan. De firma voegde geen afzonderlijke prijsberekening bij de offerte, in verband met de door het veiligheids- en gezondheidsplan bepaalde preventiemaatregelen en -middelen, inbegrepen de buitengewone individuele beschermingsmaatregelen en -middelen.

Overeenkomstig punt 3.1.1 van de omzendbrief van 18 december 2007 aangaande de praktische richtlijnen met betrekking tot de documenten die in toepassing van artikel 30 van het Koninklijk besluit betreffende de tijdelijke of mobiele bouwplaatsen bij de offerte moeten worden gevoegd, leidt het ontbreken van dit document tot de substantiële onregelmatigheid van de offertes.”

Vervolgens worden de offertes na rekenkundig nazicht voor perceel 1 als volgt definitief gerangschikt:

- Pit Antwerpen nv
- Verstraete en Vanhecke nv

De opdracht wordt aldus wat perceel 1 betreft gegund aan de nv Pit Antwerpen.

Dit is de bestreden beslissing.

3.6. Met een aangetekend schrijven van 8 juli 2014 wordt aan de verzoekende partij meegedeeld dat de opdracht niet aan haar werd toegewezen. Als bijlage wordt een kopie gevoegd van de gemotiveerde gunningsbeslissing.

#### *IV. Vertrouwelijkheid van de stukken*

##### *Standpunt van de partijen*

4. In haar nota vraagt de verwerende partij om de vertrouwelijke behandeling van de offertes van de verzoekende partij en de gekozen inschrijver, evenals van het verslag inzake het rekenkundig nazicht van de offertes.

5. De verzoekende partij betwist het vertrouwelijk karakter van de voormelde stukken niet.

##### *Beoordeling*

6. Artikel 65/26 van de wet van 24 december 1993 ‘betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ (hierna: wet van 24 december 1993), zoals nog van toepassing op de voorliggende opdracht, luidt:

“De verhaalinstantie moet de vertrouwelijkheid en het recht op eerbiediging van zakengeheimen waarborgen met betrekking tot de informatie die is

vervat in door de betrokken partijen, in het bijzonder door de aanbestedende instantie die het volledige dossier dient over te leggen, aan haar overgelegde dossiers, ook al kan zijzelf van deze informatie kennis nemen en deze in haar beschouwing betrekken. Het komt deze instantie toe te oordelen in welke mate en op welke wijze de vertrouwelijkheid en het geheime karakter van deze informatie moet worden gewaarborgd, rekening houdend met de vereisten van een effectieve rechtsbescherming en van de eerbiediging van het recht van verweer van de procespartijen en met het vereiste dat de procedure op alle onderdelen het recht op een eerlijk proces eerbiedigt”.

Te dezen kan worden vastgesteld dat de stukken waarvan de vertrouwelijke behandeling wordt gevraagd afzonderlijk zijn neergelegd, dat de vertrouwelijkheid ervan uitdrukkelijk is aangegeven en vermeld in de inventaris en dat de motieven voor die vraag worden weergegeven in de nota.

In de huidige stand van geding lijken de aangehaalde stukken vertrouwelijke informatie te bevatten in de zin van de aangehaalde bepaling. Daarenboven lijkt het hoe dan ook niet raadzaam om reeds in een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid - en dus zonder diepgaand onderzoek - de vertrouwelijkheid te lichten, wegens de dreiging daardoor ingrijpende en niet omkeerbare gevolgen voor het zakengeheim van de betrokken inschrijver te bewerkstelligen.

In de mate waarin hierna bij de bespreking van het eerste middel (zie *infra*, punt 14) stukken ter sprake komen die door de verwerende partij als vertrouwelijk worden bestempeld, wordt enkel de inhoud ervan weergegeven zoals de verwerende partij deze in haar nota met opmerkingen vermeldt en waarbij zij dus in die mate zelf de door haar ingeroepen vertrouwelijkheid van de bedoelde stukken heeft gelicht.

7. In de huidige stand van het geding kan binnen de hiervoor gestelde perken het verzoek tot vertrouwelijke behandeling vanwege de verwerende partij worden ingewilligd.

## *V. Ontvankelijkheid van het beroep*

### *Uiteenzetting van de exceptie*

8. De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partij bij de vordering. Zij wijst er op dat de offerte van de verzoekende partij op twee gronden onregelmatig werd bevonden zodat de verzoekende partij enkel van het vereiste belang doet blijken indien vaststaat dat beide redenen tot onregelmatigverklaring ongegrond zijn.

### *Beoordeling*

9. Een inschrijver van wie de offerte onregelmatig is verklaard, zoals hier de verzoekende partij, heeft in principe geen belang om de toewijzing van een overheidsopdracht aan een concurrerende inschrijver aan te vechten tenzij uit de middelen blijkt dat zijn offerte ten onrechte onregelmatig werd verklaard of dat de opdracht aan geen enkele inschrijver rechtsgeldig mocht worden toegewezen.

Vastgesteld wordt dat de verzoekende partij in haar middelen beide motieven tot onregelmatigheid van haar offerte betwist. De beoordeling van het belang bij de vordering hangt dan ook samen met de beoordeling van de ernst van de middelen.

## *VI. De schorsingsvoorwaarden*

10. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

11. Te dezen is evenwel de wet van 23 december 2009 ‘tot invoeging van een nieuw boek betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen in de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten’ nog van toepassing.

Het door de voornoemde wet van 23 december 2009 in de wet van 24 december 1993, nieuw ingevoegde artikel 65/15, tweede lid, verplicht de verzoekende partij tot het instellen van de vordering tot schorsing volgens een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Overeenkomstig artikel 65/31 van de wet van 24 december 1993 geldt die bepaling ook voor opdrachten die de drempelbedragen voor Europese bekendmaking niet bereiken.

Er dient te dezen dan ook enkel nog te worden onderzocht of ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden.

## *VII. Onderzoek van de middelen*

### *A. Eerste middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

12. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 15 van de wet van 24 december 1993, van de gunningscriteria, van de artikelen 17, § 2, 5° en 17bis van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 ‘betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken’ (hierna: koninklijk besluit van 8 januari 1996), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991) en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel, doordat de inschrijving van de verzoekende partij wordt geweerd wegens schending van artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996. Zij betoogt dat er maar

sprake is van twee door artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 verboden offertes indien eenzelfde inschrijver twee verschillende en aan het bestek conforme offertes indient. Te dezen heeft zij eenzelfde offerte op twee verschillende wijzen aan het bestuur toegezonden; op elektronische wijze en per papieren post. Beide dossiers zijn volgens haar inhoudelijk identiek zodat er geen sprake kan zijn van twee offertes in de zin van het voormelde artikel 103. De verzoekende partij besluit dat zij niet op grond van artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 mocht worden geweerd. Indien de offerte niet ten onrechte zou zijn geweerd, was zij de indiener van de laagste regelmatige offerte geweest, zodat overeenkomstig artikel 15 van de wet van 24 december 1993 aan haar diende te worden toegewezen.

### *Beoordeling*

13. Luidens artikel 15 van de wet van 24 december 1993 dient, bij openbare of beperkte aanbesteding, de opdracht te worden toegewezen aan de inschrijver die de laagste regelmatige offerte indiende.

Artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 - zoals het met toepassing van artikel 5 van het koninklijk besluit van 2 juni 2013 ‘tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten van 15 juni 2006 en van de koninklijke uitvoeringsbesluiten ervan’ - van toepassing is op de bestreden beslissing, luidt:

“Onafgezien van eventuele varianten, mag ieder inschrijver slechts één offerte indienen per opdracht”.

Artikel 103 stelt aldus een verbod in voor het indienen van meerdere basisoffertes.

Het Verslag aan de Koning bij het aangehaalde artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 stelt het volgende:

“Het gaat om een nieuwe bepaling die het beginsel bevat dat de inschrijver slechts één enkele offerte per opdracht mag indienen. Deze vereiste doet evenwel geen afbreuk aan de mogelijkheid varianten voor te stellen of ze nu verplicht zijn of vrij.[...]”.

14. Los van de vraag of het indienen van twee inhoudelijk identieke offertes, waarvan een op elektronische wijze en een ander in papieren versie, een schending betekent van het voormelde artikel 103, dient op het eerste gezicht hoe dan ook te worden vastgesteld dat, anders dan wat de verzoekende partij betoogt, de twee door haar ingediende offertes niet identiek zijn.

In haar “verweernota” (p. 26-27) merkt de verwerende partij alvast de volgende verschilpunten tussen beide offertes op:

“ - Aan de papieren versie werden enkele pagina’s toegevoegd m.b.t. het VGP [Veiligheids- en gezondheidsplan]. (vertrouwelijk STUK 21B)

In de elektronische versie van de offerte van [de] verzoekende partij werd meer bepaald enkel de eerste pagina van de door de inschrijvers in te vullen bijlage uit hoofdstuk 6 van het VGP (pagina 41) opgenomen.

In de papieren offerte zijn bijkomend de navolgende pagina’s van de betreffende in te vullen bijlage terug te vinden (pagina’s 42 en 43).

Voorts werd in de papieren versie een bijlage toegevoegd, waarnaar wordt verwezen in voornoemd in te vullen document. Deze bijlage bestaat uit drie pagina’s, waarvan er slechts één pagina werd opgenomen in de elektronisch ingediende offerte.

- In de papieren offerte van [de] verzoekende partij werd bijkomend een brochure opgenomen genaamd “Algemene restauratiewerken Van Loy & Cie – De juiste keuze voor restauratiewerken van monumenten, gebouwen, kerken en kastelen”.

Deze bijlage is niet terug te vinden in de elektronische versie van de offerte van [de] verzoekende partij.

- Bij de papieren versie zat ook een CD waarop dezelfde documenten te vinden zijn als deze opgenomen in de elektronische versie van de offerte. Doch, hierop staan tevens foto’s van verschillende werken, die niet in de elektronische versie van de offerte terug te vinden zijn.”

Op het eerste gezicht vinden alvast de eerste twee opgesomde verschilpunten bevestiging in het administratief dossier. Voorts blijkt op het eerste gezicht niet dat de bij de papieren versie bijgevoegde documenten niet of uiterst moeilijk via elektronische middelen kunnen worden aangemaakt, dan wel dat de aanbestedende overheid vooraf akkoord is gegaan met het bezorgen van documenten op papier zoals voorzien in artikel 81<sup>quater</sup>, § 2, tweede lid, van het op de bestreden beslissing toepasselijke koninklijk besluit van 8 januari 1996. Voorts betekent de enkele omstandigheid dat de prijs in beide offertes gelijk is, op zich niet dat er sprake is van twee gelijke offertes. Of de voormelde verschillende stukken al dan niet van belang zijn, is op het eerste gezicht evenmin van tel: door het enkele feit dat de verzoekende partij ze bij één van beide offertes voegt, mag worden aangenomen dat de verzoekende partij ze relevant achtte en dus oordeelde dat ze konden bijdragen tot de besluitvorming.

15. De kritiek van de verzoekende partij lijkt dan ook feitelijke grondslag te missen en is om die reden niet ernstig.

16. De verzoekende partij voert tot slot in het middel ook de schending aan van de artikelen 17, § 2, 5° en 17<sup>bis</sup> van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en “van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel”, doch zij bouwt terzake geen specifieke argumentatie op, zodat deze grief ofwel geacht moet worden samen te vallen met wat hiervoor al is besproken, ofwel onontvankelijk te zijn.

De exceptie “*obscuri libelli*” van de verwerende partij kan binnen deze perken worden bijgetreden.

17. Het middel is niet ernstig.

## *B. Tweede middel*

### *Uiteenzetting van het middel*

18. In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 15 van de wet van 24 december 1993, van de gunningscriteria, van artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel, doordat de inschrijving van de verzoekende partij wordt geweerd, terwijl de wijze van indienen van de offertes volgens het bestek niet op straffe van nietigheid werd voorgeschreven. Zij betoogt dat nergens in het bijzonder bestek wordt voorzien in een sanctie van nietigheid voor offertes die niet op elektronische wijze werden ingediend. Het getuigt van overdreven formalisme om “de offerte” van de verzoekende partij als substantieel onregelmatig te beschouwen omdat zij, naast in elektronische vorm, tevens in papieren vorm werd ingediend. De verwerende partij “had geen enkel rechtmatig belang om de offerte van [de verzoekende partij] aldus in zijn geheel te weigeren, doch [zij] had ermee kunnen volstaan om slechts het niet-conforme exemplaar uit de biedingen uit te sluiten”. Volgens de verzoekende partij is een dergelijke houding onredelijk.

### *Beoordeling*

19. In essentie voert de verzoekende partij aan dat haar “offerte” ten onrechte substantieel onregelmatig werd verklaard aangezien nergens in het bestek wordt voorzien in een sanctie van nietigheid voor offertes die niet op elektronische wijze werden ingediend en bovendien niet wordt betwist dat de elektronisch ingediende offerte van verzoekster volstrekt regelmatig en conform de richtlijnen was.

Het middel berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, aangezien de offerte van de verzoekende partij in de bestreden beslissing onregelmatig wordt verklaard wegens de schending van artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en dus niet wegens een afwijking van de besteksbepalingen betreffende de wijze van indiening ervan. Bovendien wordt

door de verwerende partij niet betwist dat de verzoekende partij haar offerte tevens heeft ingediend op de door het bestek voorgeschreven elektronische wijze.

De kritiek van de verzoekende partij lijkt dan ook feitelijke grondslag te missen.

Uit wat voorafgaat volgt dat, in de mate dat de verzoekende partij haar middel afleidt uit de schending van artikel 15 van de wet van 24 december 1993, artikel 110, § 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en het redelijkheidsbeginsel, om die reden niet ernstig is.

20. De verzoekende partij voert tot slot in het middel ook de schending aan van het gehele artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, doch zij bouwt terzake geen specifieke argumentatie op, zodat deze grief ofwel geacht moet worden samen te vallen met wat hiervoor al is besproken, ofwel onontvankelijk te zijn .

De exceptie “*obscuri libelli*” ter zake van de verwerende partij kan binnen deze perken worden bijgetreden.

21. Het middel is niet ernstig.

### *C. Derde middel*

#### *Uiteenzetting van het middel*

22. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 15 van de wet van 24 december 1993, van de gunningscriteria, van artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 en van de beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het redelijkheidsbeginsel, doordat wordt geoordeeld dat de offerte van de verzoekende partij substantieel onregelmatig is op het vlak van het veiligheids- en gezondheidsplan, terwijl zij voldaan heeft aan de instructies van de aanbestedende overheid.

### *Beoordeling*

23. Bij de beoordeling van het eerste en het tweede middel is vastgesteld dat de verwerende partij heeft kunnen oordelen dat de offertes van de verzoekende partij substantieel onregelmatig zijn, omdat het indienen van twee offertes het artikel 103 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 schendt. Ingevolge deze substantiële onregelmatigheid diende de verwerende partij deze offertes buiten beschouwing te laten.

Uit wat hiervoor is uiteengezet (*supra*, punt 9) volgt dat de verzoekende partij dienvolgens geen belang heeft bij haar derde middel dat eveneens betrekking heeft op de onregelmatigverklaring van haar offertes, aangezien dit middel slechts kritiek levert op een overtollig motief van de onregelmatigverklaring.

24. In de huidige stand van de rechtspleging wordt derhalve tot de onontvankelijkheid van het derde middel besloten.

### *VIII. Besluit.*

25. Uit wat voorafgaat volgt dat geen van de aangevoerde middelen ernstig is. Deze vaststelling volstaat om de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

### *IX. Rechtsplegingsvergoeding*

26. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro, zijnde het basisbedrag van 700 euro, verhoogd met 20 % van dit basisbedrag.

27. De vordering werd echter ingesteld met een enig verzoekschrift waarin ook de nietigverklaring van de bestreden beslissing werd gevraagd.

Er is bijgevolg geen grond om in deze stand van de procedure reeds uitspraak te doen over de kosten, de gevorderde rechtsplegingsvergoeding inbegrepen. De kosten worden aldus in beraad gehouden.

### **BESLISSING**

**1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.**

**2. De kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, worden in beraad gehouden.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 augustus 2014, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

|                    |                  |
|--------------------|------------------|
| Geert Debersaques, | kamervoorzitter, |
| bijgestaan door    |                  |

|                  |           |
|------------------|-----------|
| Bram Van Thillo, | griffier. |
|------------------|-----------|

**De griffier**

**De voorzitter**

**Bram Van Thillo**

**Geert Debersaques**